

С. М. Куделко

Крамаренко Олексій Іванович

КРАМАРЕНКО Олексій Іванович (17. 03. 1882, м. Єлисаветград, нині Кіровоград – після 1943) – хімік-технолог. Доктор технічних наук Закін. Харків. технол. інститут (1910). Відтоді працював на підприємствах силікат., газової та вугіл. пром-стей, зокрема й на Будян. фаянс. заводі (нині Харків. р-н; тех. дир.), у трестах м. Артемівськ (нині Донец. обл.), Харкова та Києва. Керував спорудженням Слов'ян. кераміч. заводу (нині Донец. обл.) і Мерэф. склозаводу (нині Харків. обл.). Від 1931 – у ВНЗах м. Кам'янець-Подільський і Харкова (був проф. і завідувач кафедри скла політех. інституту). Від 26 жовтня 1941 – бургомістр, від січня 1942 – обербургомістр Харкова. Був обраний ректором політех. інституту, однак нім. влада його не затвердила. Наприкінці квітня 1942 відсторонений від посади обербургомістра, у серпні того ж року заарешт. ґестапо. Подальша доля невідома (ймовірно, страчений). Під час упр. Харковом відзначився тим, що намагався ввести для обов'язкового служб. використання укр. мову, на міській управі наказав поряд з нім. розмістити укр. жовто-блакит. прапор, сприяв відродженню культурно-просвітн. і реліг. життя; робив спроби забезпечити місто продовольством (за умов, що склалися на той час, це було практично неможливим); врятував низку харків'ян від страти.

Рекомендована література

1. Рибальченко Р. Харківська культурна еміграція 1942–1943 років. Х., 2004;
2. Город и война: Харьков в годы Великой Отечественной войны. С.-Петербург, 2012.

Бібліографічний опис:

Крамаренко Олексій Іванович / С. М. Куделко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2733>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).